

Ontstaan van de Venfluiters

Lang, lang geleden kwam ik voor het eerst in contact met het fenomeen carnaval.

Samen met mijn ouders stond ik in Geesteren te kijken naar de optocht. Ook al was het min 10 graden, de snoepjes die destijds nog van de prinsenwagens werden gegooid maakten alles goed. En na een uurtje was alles voorbij, dus kon iedereen weer snel naar huis om daar te genieten van een kop groentesoep of een bordje stampot moos.

Enkele jaren later begon de carnaval al iets andere vormen aan te nemen. In plaats van te gaan kijken met ouders, ging ik samen met mijn vriendjes en vriendinnetjes een wagen bouwen. Boxen met 600 Watt, de Vengaboys en twee flessen Passoa-jus, en we waren helemaal de keerl en razendsnel dik. Wie deed je wat!

En toen kwam het memorabele moment. Vroeger was er nog de herberg in Vasse, het café waar de vaste klanten konden blijven slapen als dat nodig was, met of zonder de vrouw van de kastelein. Een aantal grote jongens uit Manderveen hadden ons en de beruchte Valentijnboertjes opgemerkt, en werden hierdoor geïnspireerd!

Een grotere eer konden wij ons niet voorstellen!

Tijdens het opstellen van het leefbaarheidsplan voor ons prachtige dorpje, kwam ook de carnaval weer ter sprake. Een paar biertjes verder, en de eerste vergadering werd gepland bij Marietjes bar, de bar waar het altijd gezellig is!

De eerste ideeën waren grandioos. Woodstock zou het worden, inclusief grote gedraaide sjekkies als joints, de eend van de Manderveense aardbei als pronkstuk en Rene Mensen als Bob Marley.

De naam Grendrieters zou gewoon voortgezet worden, dus de borden van toen konden uit de landbouwersbank getrokken worden. En die mooie naakte vrouw op de voorkant, die kon er anno 2001 ook nog wel mee door.

Ontstaan van de Venfluiters

Na meer bier dan vergaderingen, kwam er een aanbod vanuit carnavalsvereniging “de Glasbloazers” uit Oldenzaal. Die hadden nog wel een constructie (of iets) in de schuur liggen die we wellicht konden gebruiken. En wat voor een constructie!

Alle welgeteld 19 leden kwamen steevast elke avond om te bouwen aan de wagen. Alleen dat op zich klonk al stoer de volgende dag op school.

En wanneer er niks meer te doen was, schilderde je gewoon je streng afgebakende verfgebied nog een keer, met als gevolg een constructie met 12 cm dikke verflaag.

Jokers, dat moest het thema worden.

Bij de beruchte Menenboers werd nog een oude pop uit de schuur getrokken, en de grote metamorfose werd voltrokken.

Van Eskimo tot Joker, en de optochten konden starten!

Gerben Kusters nam zijn taak als chauffeur erg serieus, en had zijn trekker de weken voor carnaval elke dag even gepoetst. Ieders schoenen moesten nog even geveerd worden, want deze moesten wel matchen met de kleding. Voor de stokjes werd een oude trap gebruikt.

Gevolg, de eerste optocht werd gelopen met natte schoenen, en stokjes komend uit de trap van Karin en Gaitie Godeke.

Zonder verwachtingen gingen we onderweg naar Albergen. Ik kan nu een verhaal gaan houden over alle mankementen met geknapte dissels, oververhitte motoren etc., maar ik zal jullie het bloed, zweet en tranen besparen. En ach, ook dat had zijn charmes, achteraf.

Met een loopgroep van welgeteld zes personen trok de bonte stoet door de straten van het Bokkenland.

Met de aanmoedigingprijs op naar de volgende optocht, en dat was Vasse.

Onze gekleurde pakjes werden ‘s ochtends vroeg weer uit te kast gehaald, de schminkdames gingen weer los in de schuur bij Schrameijer, de eerste biertjes werden gedronken en een droog broodje bij Café Peddemors ging er wel in.

Zelfs Willy Oosterhuis was aanwezig om deze optocht te aanschouwen, en deze beelden worden nog steeds gekoesterd door de Venfluiters van het eerste begin.

Dat we de 1e prijs wonnen, was iets waar we alleen maar van konden dromen.

De Plaggenstekkers werden uit de schöp getrokken en werden ineens wijd en zijd bekend in Vasse en buurtschopn!

Ontstaan van de Venfluiters

Met opgeheven hoofd en aspirine op zak werd carnaval in Geesteren nog even gevierd.

Heiko Hemmink had de ideale oplossing voor het strakke tijdschema van de schminkdames en kwam met de schmink van de vorige dag nog op zijn gezicht, aan in de lange rij.

Zo hoefde hij alleen maar eventjes bijgewerkt te worden en kon het feest weer doorgaan!

En geen...

*“SPEKSCHETTERSPEKLAP
PENROSEMONTAG-
MORGEN UND
NACHMITTAGSPEKTAKEL”*

zonder Venfluiters en de Plaggenstekkers, waarbij iedereen uit zijn dak ging op de Melodie van De Zeehond en het Dorpscafe.

Hoe jong je als Venfluiters ook was, te laat thuis komen mét of zonder fiets was een feit. Evenals dat de koltruien weer uit de kast werden gehaald voor de volgende dag school in verband met niet nader verklaarbare blauwe plekken in de nek.

Het tweede jaar moest het er wat professioneler bij langs.

Er werd een bestuur opgericht met Renzo Schrameijer als voorzitter. Welk feest er ook was, de voorzitter lag steevast als eerste in bed. Iets waar we als vereniging natuurlijk alleen maar trots op konden zijn.

De naam moest veranderd worden, en al had 'Grenspaal 82' vele stemmen, 'De Venfluiters' klonk toch beter in het gehoor.

Er werden heuse slippassen genaaid voor alle leden, en voor de final touch werden hier en daar wat tips gegeven voor een maatje minder, of wat minder omhoog krullend borsthaar.

Het thema zou Spelletjes worden, en gebroederlijk als we waren, gingen we met de hele bups richting Brabant om de wagen te bekijken. Na een aantal consumpties werden de meesten van ons minder kritisch, waardoor de koop snel rond was. Nu nog de pakken. Avonden lang werd er bij de familie Schoppert in de schuur gelast, geknutseld en geplakt voor onze pakken. Ieder had een eigen rol, van pak kaarten tot quizmaster. Eenmaal in Albergen aangekomen ondervonden we wederom problemen met de dissel... waar ik dus wederom niet op in zal gaan. Dan maar alleen achter de muziek wagen aan lopen...

Ontstaan van de Venfluiters

Euh, lopen?

Toen kwam het volgende probleem.

Helaas was er over de constructie van de pakken niet helemaal goed nagedacht.

De zelf gefabriceerde dobbelstenen waren véél te zwaar en de pakken kaarten waren zo massief, dat ze een gevaar voor de algehele gezondheid zouden vormen in verband met valgevaar tijdens de optocht.

Dit alles werd natuurlijk gewoon met een borrel weer verdrongen, en de Venfluiters lieten zich letterlijk en figuurlijk niet kisten en gingen wederom pas weer naar huis wanneer ze de tent uitgeveegd werden bij Morshuis.

De pakken werden lucratief ingeruild en het weekend daaropvolgend liepen de Venfluiters als spelende kinderen over straat, begeleidt door een klaar-over.

Hoe jammer was het, dat het regende.. Met als gevolg dat de optocht in Geesteren met druipnatte kartonnen pakken werd gelopen en menig Venfluiters zijn pak bij elkaar moest zien te houden, en daarnaast ook nog vrolijk moest lachen naar de toeschouwers langs de kant.

Ja mensen, het is zwaar om een echte Venfluiters te zijn!

Het volgende jaar werd het jaar van de sprookjes.. Met Pim Fortuyn als de grote Reus en wij als kabouters, trok de bonte stoet weer over de straten. Tja, de pakken waren wederom een probleem.

Opgeplakte witte wenkbrauwen van je hoofd aftrekken in tegengestelde richting is niet handig. Dit ondervond Tamara Godeke ook, die vervolgens de rest van carnaval met één wenkbrauw rond liep.

Dit was ook het eerste jaar dat de

lichtoptocht in Tubbergen werd georganiseerd. Met technische ondersteuning van Erwin Blankenvoort b.v. werden de lampjes in de wagen gebouwd en vele malen getest. Vooral dat de lampjes om en om knipperden was het special effect waarmee we de blits zouden gaan maken! Ook begonnen we dit jaar met het nomineren van een schoolprins en schoolprinses.

Ontstaan van de Venfluiters

Opmerkelijk feit is dat deze jeugdige prominenten die vroeger nog zo onschuldig zwaaiden vanaf de engelenbak, nu als volwaardig Venfluiters vele malen afgevoerd worden en dronken richting huis gaan na een carnavalsfeest.. Zou het dan al in de jonge jaren mis zijn gegaan?

En toen, toen was het tijd voor Circus!

Niels de Witte als 'de beer is los' en de popcorn werd met veel enthousiasme uitgedeeld door Spreekstalmeester Dieks himself. Komt dat zien, komt dat zien! De Venfluiters als clowntjes, met Jelle Peddemors voorop – jaja, hij was een cloowntje! De hamstrings werden even goed opgerekt aan de Denekamperweg te

Vasse met een Bokkesprong of hinkstapsprong, niets ging de Venfluiters te gek voor het oog van überjurist Heer Lansink. Ook dit jaar logen de prijzen er weer niet om, wat ons nog meer inspiratie gaf om door te gaan.. Barry Stevens. Vooral doorgaan..

Dit brengt ons alweer in 2005.

Het jaar van de tsunami, overstromingen in New Orleans, de aardbeving in Pakistan en 'Bouwval gezocht' bij de Venfluiters.

Weer was er na veel zwoegen, bloed zweet en tranen een wagen gereed gemaakt en vervolgens opgesteld op het industrieterrein van Albergen.

Jetzt gehts loss! De Mummelmanneltjes en Knoppfler deden hun werk goed en de stimmung zat er op de vroege ochtend al snel in.

Totdat bleek dat de constructie niet helemaal klopte...en dat nog wel in een jaar met als thema "De Bouw". Hoe ironisch kon het zijn??

Trauma's uit het verleden kwamen bij menig Venfluiters weer naar boven toen we met ons groepje wederom achter de muzikwagen liepen en de toeschouwers zich afvroegen waar de rest bleef.

Helaas... de wagen stond alweer te stralen en te schitteren, in de loods van Wesselman wel te verstaan.

Na de nodige versnaperingen werden de koppen bij elkaar gestoken, er moest er actie ondernomen worden!

Uit alle hoeken van het grote Manderveen werden de Handige Harries bijeen geroepen om een plan-de-campagne te creëren, zodat het volgende weekend de Venfluiters wél in vol ornaat de straten zouden kleuren. Er werd een bouwmarathon gehouden en met vele koppen koffie, biertjes, frikandellen en

pannenkoeken ter ondersteuning, stond er dan toch echt vrijdagavond een prachtige wagen in de verlichting! Dit onderstreept natuurlijk de warmte en verbondenheid binnen onze vereniging, ons dorp Manderveen en het gezamenlijke carnavalsgevoel!

Na een prachtig carnavalsjaar kwam het idee om de warmte en verbondenheid binnen het dorp en de vereniging meer naar elkaar toe te laten komen door elke Mandervener de gelegenheid te geven mee te doen aan de optochten.

Het was immers ons 5-jarig bestaan. En hier kwam een respons op! Als Ridder of Jonkvrouw trok menig Mandervener richting de diverse optochten, en zo kwam het dat de Venfluiters steevast elke optocht in de gemeente de grootste loopgroep onder hun naam konden zetten! Jong en oud hadden samen de grootste lol, en hier en daar werd stiekem een borreltje uit de bolderkar of wandelwagen getoverd zodat de stemming er nog meer in kwam.

Het daarop volgende jaar stond voornamelijk in het teken van 'Na regen komt zonneschijn'. Na een intensieve periode van voorbereidingen stond onze prachtige wagen met als thema Halloween weer te schitteren in Albergen. Of ja, te schitteren...eigenlijk meer te verwateren. Ook al was Pietje Paulusma nog redelijk optimistisch vooraf aan de optocht, het water kwam met bakken uit de lucht in het pittoreske Albergen. Vele verenigingen kozen er dan ook voor

om niet mee te doen met de optocht. Echter, de Venfluiters zouden de Venfluiters niet zijn om alsnog mee te doen! De verf liep na korte tijd al kleurrijk over de Albergse straten, en van het papier maché was ook weinig meer over. Maar weer of geen weer, altijd Venfluiterveer! Na een intensieve herstel week in de loods, stond de wagen wederom het volgende weekend weer te schitteren om weer prachtige prijzen binnen te halen.

Ontstaan van de Venfluiters

2008 beloofde het jaar te worden van de zigeuners.

Leef als een zigeuner, lach als een clown!

In mooi gekleurde pakken werden de toeschouwers weer verrast door Manderveens trots.

Dit was het eerste jaar dat de schoolprins en schoolprinses vergezeld werden door twee dames boven op de wagen.

Doe een stapje naar voren, en een stapje terug. En de loopgroep volgde getrouw.

Het was nog even wennen in het begin toen er verwacht werd dat iedereen op de knieën zou gaan. Dit is natuurlijk een kwestie van goede timing, gezien de buurman voor en achter je. En wanneer er al een borreltje genuttigd was, werd de coördinatie simpelweg wat lastiger. Ook voor de organisatie van de optochten werd dit een bekend probleem.

De loopgroep werd alsmar groter, en dus de gaten in de optocht ook wanneer er weer gezamenlijk op de maat van de muziek door de knietjes gezakt werd.

Maar tradities zijn er natuurlijk om in stand te houden. Onze excuses voor de organisatie van de optochten.

Na de vele carnavalsjaren was de Manderveense man al aardig wat gewend. Elke ochtend zalf op je gezicht, panty's aan wanneer dit nodig was voor de outfit, het hele schmink proces en natuurlijk het dragen van een pruik. Er werd dan ook heel wat af gezeurd over de kleding, jeuk

en ander 'wichtewerk'. Maar dit jaar durfden de dames van de kleding nog een stapje verder te gaan... In Schotse kilt met doedelzak omarmd, stond de Manderveense man voor de spiegel om zijn tenue voor carnaval 2009 te bekijken

Met wat ondersteuning van schotse doedelzakmuziek kwam het carnavalsfeest echter weer zeer snel op gang! Prachtige prijzen werden er weer binnen gesleept, het feest kon niet op!

En tijdens de optocht in Geesteren waren er een paar waaghalzen die het aandurfden. Jaja, the full monty! Want onder een echte schotse kilt hoort natuurlijk geen kleding. Helaas heeft dit enthousiasme ons wat punten gekost bij de jury, maar ook dat mocht de pret niet drukken!

Ontstaan van de Venfluiters

Carnaval 2010 stond alweer snel voor de deur. Door de jaren heen begint de vereniging een goed gesmeerde machine te worden. Taken worden verdeeld, sinds een aantal jaren gala-avonden die fantastisch zijn en elk jaar uitverkocht, commissies werken goed georganiseerd aan hun werkzaamheden en door schade en schande wijs geworden, lijkt het er dan toch op dat ons clubje is uitgegroeid tot een vereniging en dorpsfenomeen waar we enorm trots op mogen zijn.

”Waar een klein dorp als Manderveen GROOT in kan zijn”,

om maar even de woorden van onze grote vriend Leo Stamsnieder te spreken. “Manderveen maakt Geesteren GROOOOT!” was ook een goede geweest trouwens, maar dat terzijde. Herinneringen van vele jaren carnaval vieren kwamen weer naar boven, en dit was dat ook tekenend voor ons thema ‘Kinderdromen’. Zoals menig baby gedoopt wordt, werd het ook tijd voor het dopen van ons kindje, de praalwagen. Een heuse wagoendoop werd georganiseerd bij Wesselink, om vervolgens het carnavalsjaar goed te kunnen starten. En dat lukte, als losgeslagen baby’s de straten op voor een Carnavals-Trappelsak-Boogie.

In 2011 gingen we knallen als Lakeien en het beloofde een (La)Kei-goed carnavalsseizoen te worden. Met een bonte blauwe stoet, inclusief parapluutjes en vuvuzela’s kon het feest weer beginnen! Zowel in Langeveen als in Albergen de eerste prijs, en ook de andere prijzen logen er niet om!

Als kleine groep carnavalsvierders zijn we ooit begonnen met grootse ideeën. Met alle inzet, vrijwilligers en medelotgenoten die zich in de loop van de jaren bij ons hebben gevoegd, hebben we een vereniging op weten te zetten waar wij, maar ook de rest van de Venfluiters en omstanders trots op

kunnen zijn. In de loop van de jaren zijn we een vereniging geworden met vele personen en commissies die zich elk jaar hard maken voor een fantastisch carnavalsseizoen. Waar we begonnen met 19 personen, is onze loopgroep nu uitgegroeid tot 270 personen. De praalwagens worden elk

jaar mooier door een fantastische bouwgroep die vele uren in de loods doorbrengen om te kunnen schitteren tijdens de optochten. We hebben een eigen lied, een eigen carnavalsmix, een lichtplancommissie voor de lichtoptocht, eigens dansjes en zelfs een complete Venflouter kledinglijn!

Ontstaan van de Venfluiters

Maar vergeet ook niet de gala avonden, en de mensen die hier elk jaar weer een groot succes van maken, zodat Manderveen en omstreken kan genieten van prachtige buuts en optredens. Het infoboekje en Venfluiters TV zorgen elk jaar weer voor veel leedvermaak, de dames van de kleding en schmink voor de loopgroep maken het geheel compleet door te

zorgen dat elke Venfluiters er weer tiptop uitziet. De schoolcarnaval wordt elk jaar weer georganiseerd en de kleinste Venfluitertjes genieten hier volop van... De zeepkistenrace wat is uitgegroeid tot een geweldig dorpsevenement. En dan hebben we dit jaar zelfs een jubileumcommissie die er voor zorgt dat we dit jaar weer kunnen knallen.

Maar vergeet ook niet het bestuur. Dit groepje mensen zorgt er als overkoepelend orgaan voor dat onze vereniging een vereniging is geworden waar menig carnavalsvierder jaloers op mag zijn! En dit alles te danken aan sponsoren, vrijwilligers, medestanders en iedereen die onze jeugdige vereniging een warm hart toedraagt.

Als carnavalsvierder vanaf het eerste uur, denk ik nog vaak terug aan de eerste jaren. Groot geworden door klein te blijven, en door schade en schande wijs geworden.

Na elk carnavalsjaar zeg ik steevast dat het ook goed is dat het weer voorbij is en dat ik het heerlijk vindt dat het gewone normale leven weer opgepakt wordt.

Maar wanneer na tien maanden de eerste carnavalsfeestjes weer in aantocht zijn, de laatste hand aan de wagen wordt gelegd, de schoolprins en schoolprinses glunderen omdat ze dit jaar de Venfluiters mogen vertegenwoordigen en de eerste carnaval hits weer zachtjes uit de radio galmen, dan begint mijn Venfluitershart toch wel weer intens te kloppen.

Eenmaal besmet met het carnavalsvirus, altijd besmet met het carnavalsvirus.

En ik hoop van harte dat ik nog vele jaren actief lid mag zijn bij zo'n enthousiaste, saamhorige en warme vereniging als de Venfluiters. Op naar het volgende jubileum, en dat we er maar een knalseizoen van mogen maken!

Groet,

een Venfluiters vanaf het eerste uur.

